

СЪВЕТ ЗА ПАРТНЬОРСТВО КЪМ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ПРОТОКОЛ № 01

от заседание на Съвета за партньорство към ВСС,
проведено на 29.01.2021 г.

Днес, 29 януари 2021 г., петък, от 14:05 ч. в Пресцентъра на ВСС в сградата на Висшия съдебен съвет – гр. София, ул. „Екзарх Йосиф” № 12, и паралелно с видео-конференцна връзка се проведе заседание на Съвета за партньорство към ВСС.

На заседанието присъстват:

Г-жа Вероника Имова – съпредседател, член на ВСС;

Г-жа Даниела Ангелова - съпредседател, представител на Асоциацията на прокурорите в България;

Членове на Съвета за партньорство към ВСС:

Г-жа Боряна Димитрова - член на ВСС (он-лайн);

Г-н Пламен Найденов – член на ВСС (он-лайн);

Г-жа Ангелина Лазарова – съдия в Апелативен съд – Варна (он-лайн);

Г-жа Анелия Янева – съдия в Софийски районен съд (он-лайн);

Г-жа Сибила Симеонова - упълномощена за днешното заседание да представлява Асоциация на българските административни съдии (он-лайн);

Г-н Емил Дечев – упълномощен за днешното заседание да представлява Съюза на съдиите в България;

Г-н Тодор Тодоров – упълномощен за днешното заседание да представлява на Българска съдийска асоциация;

Г-жа Елена Динева – следовател в НСлС;

Г-жа Илиана Димитрова – Васева – зам.-административен ръководител на Окръжен съд – Пазарджик (он-лайн);

Г-н Радослав Димов – административен ръководител на Апелативна прокуратура – София (он-лайн);

Г-н Стефан Петров – представител на Камарата на следователите в България;

Гост на заседанието:

Евгени Иванов – член на ВСС.

От администрацията на ВСС:

Г-жа Тони Виткова – старши експерт в сектор „Връзки с обществеността“;

Г-жа Нина Петрова-Бурда – главен специалист в дирекция „Бюджет и финанси“.

Заседанието протече при следния дневен ред:

1. Конкурсите за повишаване и преместване на магистрати – предложения за промени в Наредба № 1 от 9 февруари 2017 г. за конкурсите на магистрати и избор на административни ръководители в органите на съдебната власт;

2. Възнагражденията на магистратите – дискусия по постъпили предложения относно формирането на заплати и пенсии (отложена от заседанието на 23.11.2020 г.);

3. Обсъждане на актуални въпроси, поставени от членовете на Съвета.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, откривам заседанието на Съвета за партньорство, пренасрочено от 25.01.2021 г. за днес, 29.01.2021 г. Преди да започнем с деловата част – приветствам всички. Поздравявам Ви с пожелания за здраве, късмет и професионални успехи през новата година. Това е първото ни заседание за 2021 г. Дано да бъдат ползотворни нашите срещи. Преди всичко желая здраве на всички вас, защото това е най-важно. Мнозина от нас изпитаха на гърба си, върху здравето си какво означава COVID-19. С нови сили продължаваме и се надяваме да постигнем добри резултати в нашата работа. Да успеем да убедим и колегите, от които зависи вземането на кадрови решения с нашите идеи, с това което ние ще мотивираме пред тях като обосновано, важно и въздействащо върху решенията на кадровия орган. Приветствам Ви. Продължаваме по-нататък. */Извършва се проверка на кворума/*

Само обръщам внимание – в деловодството на АВСС е постъпил имейл от г-н Калин Калпакчиев, който във формата на имейл е упълномощил съдия Емил Дечев. Аз призовавам колегата Калпакчиев да представи друго пълномощно, тъй като чрез имейли може да се съобщи някаква новина, но не и да упълномощи. Всички знаем как става упълномощаването.

/В залата влиза съдия Емил Дечев – представител на Съюза на съдиите в България/

Колега Дечев, имате ли пълномощно?

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Имам.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Ще Ви помоля да го представите за това заседание.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Изпратено е по имейл.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Нали знаете, че по имейл не би могло да се приеме, че пълномощното е редовно. Няма подпис. Няма реквизит, който да удостоверява, че това е действителната воля на г-н Калпакчиев. Въпреки че не се съмняваме в това. Добре. Призоваваме Ви своевременно да представите пълномощно, подписано от г-н Калпакчиев. Налице е необходимият кворум. Откривам заседанието на Съвета за партньорство. Уважаеми колеги, от предходното заседание, което е било председателствано от колегата Даниела Ангелова, е утвърден днешния дневен ред. Първа точка – дискусия относно конкурсите за повишаване и преместване на магистрати и съответно предложения за промени в Наредба № 1 от 9 февруари 2017 г. относно конкурсите на магистрати и избор на административни ръководители в органите на съдебната власт /Наредба № 1/. Това е като първа точка. Всъщност, тя е продължение на точка първа от предходното заседание. Нали така, колега Ангелова? И точка втора – възнагражденията на магистратите, дискусия по постъпили предложения относно формирането на заплати и пенсии. Тази точка е отложена за дискусия от предходното заседание. И трета точка – обсъждане на актуални въпроси, поставени от членовете на Съвета. Давам думата на всички Вас, колеги, да продължим дискусията относно конкурсите за повишаване и преместване на магистрати и съответно да направите предложения, които ще бъдат гласувани, като решения на Съвета. Преди да започне дискусията, искам да Ви обърна внимание, тоест

да Ви информирам, че работната група, която се занимава с обсъждане на промените в Наредба № 1 относно конкурсите на магистрати и избор на административни ръководители, приключи своята работа. В момента текстовете на наредбата се намират в КАК при ПК, която да даде своите бележки. След което съгласно Вътрешните правила за изработване на нормативни актове от ВСС, проектът на този подзаконов нормативен акт, а именно въпросната наредба, ще бъде изпратен на КПВ. Там, също ще бъдат обсъдени евентуалните предложения от КАК при ПК. След което наредбата ще бъде предоставена за обществено обсъждане, съгласно чл. 26 от Закона за нормативните актове, както и от Вътрешните правила за изработване на нормативни актове от ВСС. Така че първа магистратската общност ще има възможност да даде своите предложения и становища във връзка с текстовете, които са предложени от работната група като проект за промени на Наредба № 1. Основната цел на промените в Наредба № 1 е да отговори на законодателните изменения от м. февруари 2020 г. в Закона за съдебната власт /ЗСВ/, които се отнасят преди всичко до кариерното израстване на магистратите и тяхното атестиране. Тези промени в Наредба № 1 са абсолютно необходими. Основната цел на работната група, пък и нашата, като участници в този процес, е за оптимизиране работата по провеждане на конкурсите. В законовите рамки да можем да предвидим такива предложения за норми в наредбата, които да оптимизират процесите по конкурсите. В предходното заседание ние обсъждахме причините за забавянето на конкурсите. Може би сега ще стане дума също за тях. В основни линии трябва да се концентрираме в тези рамки, тоест в рамките на законовата основа, която сега съществува в ЗСВ, да можем да предложим такава правна регламентация в този подзаконов нормативен акт, въпросната наредба, която да ускори конкурсите. Да ги направи по-кратки по време, но и по-справедливи, ако може това да се постигне. Колеги, давам Ви думата. Моля за Вашите идеи във връзка с темата. Концентрираме се върху идеи за промени в Наредба № 1. Давам Ви думата, колеги!

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Уважаеми колеги, аз искам да взема думата. Благодаря на г-жа Имова за изказаните думи и пожелания. Дано да бъде успешна тази година. Аз съм сигурна, че ще бъде така. Да бъдем здрави. В нашата съвместна работа така да работим, че всичко, което подлагаме на обсъждане на нашите заседания да бъде от полза на колегите, практикуващи юристи и съответно достойно да изпълним задълженията си, за които ние сме избрани и представляваме магистратската общност. Нашият дневен ред включва точка първа, която е продължение на темата, която разисквахме на предходното заседание, а именно конкурсите, атестацията, която е в основата като процедура, като резултат за кариерното развитие на всеки магистрат. С оглед на това, аз предлагам отново да се изкажат мнения, съответно призовавам колегите, които не бяха в предходното заседание на Съвета за партньорство, да изкажат и те своите становища, тъй като те всички са практикуващи юристи, с значителен стаж и опит, и имат поглед върху обстойната работа, както на магистратите съдии, така и на прокурорите, на следователите. С оглед на което ми се иска още веднъж да обсъдим с цел да изкристализира напълно ясно решение, което да излезе от нашата общност и да бъде поставено на вниманието на Пленума на ВСС по отношение на предложенията ни за изменение на Наредба № 1. Разбираме, че в момента, в който ние правим тези обсъждания е изключително подходящ, тъй като предстоят такива обсъждания и ние сме в пълното си не само право, но и в процедурата сме, в която можем да повлияем и да направим такива предложения и да бъдем достатъчно

убедителни, за да може законодателят да ги уважи и всички това да бъде в полза на колегите юристи. Мога да Ви върна малко назад, чисто процедурно. Решение № 1, което обсъждахме беше свързано с нашето решение за осъществяване на едно запитване до помощните атестационни комисии в съдилищата и прокуратурите по отношение на важните въпроси, които са свързани с работата на членовете на тези комисии. Така че процедурата по атестирането да бъде ускорена, което е в основата, безспорно, на провеждане на един качествен конкурс, първо. И второ, да не бъде разтегнат във времето, като причина за това, както знаем всички е бавната процедура по атестирането. Вторият въпрос, беше Решение № 2, което беше свързано с това как да се разбира като семантика на думата „централизиран конкурс“ и какво ние предлагаме, за да осъществи основната ни идея за по-бързо и по-успешно развитие на конкурсите, по-справедливо осъществяване на процедурата по кариерното израстване на магистратите. С оглед на което моля колеги да се включим в дискусиата.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Колега Янева, заповядайте!

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Здравейте! Ние предния път поискахме, колегата припомни, становища от членове на помощните комисии. Но тава не знам дали се случи, честно казано. Нямаме обратна връзка на този етап. Нали така? Не се бъркам.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Да! Колега, не се бъркате! Предлагам, точно това изказах, може би не съм била ясна. Още веднъж да гласуваме това свое решение, отново. Това е идеята ми. Както решението, което беше под № 1 – запитване до помощните атестационни комисии, така и по второто решение, по което взеха отношение някои колеги.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Да. Нека да обсъдим, според мен второ запитване, дали ще е към председателите или към председателите на съответните съдилища, чийто състав извършва атестациите, е горе долу как вървят. Защото обсъждаме с колеги, които са в процедура по атестация. Моята беше от КАК и приключи миналото лято. Аз в момента не съм в такава процедура и нямам никакви наблюдения. Дали може на централно да се събере информация от цялата страна как вървят атестациите, чисто времево, които се изготвят от помощните атестационни комисии, защото доколкото съм запозната от колеги на всички нива – от районен до апелативни съдии. Една част от тях твърдят, че атестациите им все още не са изготвени, макар да имат определени комисии. Тоест процедурата отново се бави. Дали може да се събере информация – колко атестации се изготвят, от тези, които е трябвало да бъдат изготвени, за да имаме информация как вървят нещата, защото горе-долу мина година от връщането на помощните атестационни комисии. Тъй или иначе ще се прави запитване, може да се направи запитване и по този въпрос. И ако, да, има забавяне, каквото безспорно има – защо, на какво се дължи това забавяне. Този анализ, ако да си кажат членовете на помощните комисии или ако пък – не, ВСС да направи анализ. Защото няма какво да се лъжем, бавят се атестациите, отново. Третото, което е доколкото разбрах в КАК в момента няма граждански съдии. Тоест дори и да има атестации, направени от помощните атестационни комисии, то за конкурсите – гражданско и търговско отделение или колегия, те отново не биха могли да се случат, тъй като в КАК няма кой да продължи процедурата по атестирането в момента. Може би да се помисли и как да се попълни КАК. Защо никой не иска? Може би някакво стимулиране на колегите, които евентуално биха искали да отидат в КАК. Просто ги поставям тези теми, за да ги обсъдим с Вас. И другите колеги да кажат и с хората, с които са коментирали, на какво мнение са. Все пак всеки от нас коментира с различни колеги. Един въпрос, по който все пак миналия път мисля, че постигнахме консенсус – беше че на ранни етапи се бавят конкурсите. Може би ако този проблем го няма, никой не би бил недоволен от реда, по който се случват конкурсите в момента. А и както говорихме предния път,

този ред още не е съвсем изпитан на практика, защото може би един или два конкурса са минали, не повече. Може да обсъдим тези въпроси. Бих се радвала да чуя и Вашите идеи, какви са. Моята, считам, че всичко което казах е по-скоро за запитване, да се получи обратна връзка колко атестации са изготвени и ако има забавяне, защо се получава. Благодаря!

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря Ви и аз, колега Янева! Други колеги биха ли желали да обсъдят въпроса за конкурсите? Какви идеи имат за предложения за промени в правната регламентация, които да залегнат в Наредба № 1? Или може би Вие се затруднени от факта, че не е пред Вас проекта за наредбата, за да можете да реагирате. Но все пак, Вие познавате действащата регламентация, която достатъчно добре очерта проблемите. Преди всичко забавянето на конкурсите, както в работата на самите конкурсни комисии, която пък е свързана от събиране на документация, на информация. Например от личен опит мога да кажа, че според мен, не само атестациите забавят работата на конкурсните комисии, но самата регламентация по естеството на документацията. Например – кандидатите в конкурсната процедура за повишаване или преместване, трябва да предоставят три съдебни акта в рамките на трите години, предхождащи конкурса, защото пък този срок от трите години е съобразен със срока за уседналост, който също е три години. Тоест предполага се, че магистратът поне три години е работил на това ниво, от което кандидатства. Но какво се получава. Както представените по волята на магистрата, избрани от него дела с актове, така и тези три дела, които на случаен принцип се избират, за да види дали изводите от представените от магистрата дела с актове, влезли в сила, биха съответствали на изводите и от другите актове, подбрани на случаен принцип за качеството на неговата работа, не винаги са приключили. Но какво се получава? Част от производствата в инстанционен аспект не са приключили. Тоест актовете не са влезли в сила за част от тях. Започва се едно дълго търсене и размяна на кореспонденция между съответната конкурсна комисия чрез администрацията на ВСС, която помага за работата на комисията, до съответните органи на съдебната власт. Издирват се до какъв процесуален стадий се е развило делото по отношение на съответния акт. Това също много бави конкурса. Но е заложено в закона. Заложено е в закона дотолкова, доколкото става дума за уседналост. Но на мен ми се струва, че в наредбата би могло да се обоснове една промяна в регламентацията и да се изискват влезли в сила съдебни актове, а не само тези, които са изготвени в този тригодишен срок. Има условия, които могат да се оптимизират, за да се преодолеят тези административни затруднения. Ето един от аспектите, който да навежда на идеи за промени. Колега Лазарова? Вие какво мислите по въпросите?

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Здравейте! Много се радвам, че сме заедно. И аз от своя страна желая успех и много здраве на всички на нас, колеги, и на колегите около нас и на нашите близки. Да бъде годината успешна от всичките ѝ гледни точки. По повод на работата днес – струва ми се, че ... Защо бях изключила камерата, отворих текста на чл. 39, за който г-жо Имова говорите сега, на Наредба № 1. Имам впечатление и като участник в конкурси, и като член на конкурсни комисии. Струва ми се, че би могло в тази посока някакво облекчаване да се случи, защото тези три акта, за които казвате – да, те са придружени от още три. Реално в рамките на работата на комисията, означава това, че шест акта на кандидат, всъщност са. И особено в частта на наказателни дела колко много обем означава това и като усилие, и като съображение, като дела. После те се проверяват, проучват. Става наистина много сериозно. Да, би могло да бъде допълнено с „влезли в сила“. По повод на това, което говорим – чл. 39, ал. 2 – ал. 3, някъде в тази част на Наредба № 1, наистина може идеите в проекта, който се подготвили в работната група, както Вие ни обяснихте, той е все още в един много

ранен етап и ако някой от нас желае, после би могъл да се включи на платформата за обществено проучване, така че можем да помислим пак. По повод на атестациите – казахме доста работи в предното заседание. Те бяха всички истина. Трудно работят атестационните комисии. Трудно ще могат намерят мотивация да се справят с тази работа, ако не е включено някакво възнаграждение или някакво облекчение от основната им натовареност. Така че и писмото, което бяхме планирали да изпратим, най-вероятно ние ще го изпратим с тази серия въпроси в него към комисииите, за да видим техните фактически проблеми. Не зная в каква степен бихме могли да помогнем, после, след като те споделят. Можем да ги доведем до знанието и на ВСС, и евентуално да търсим по какъв начин да облекчим уредбата. Това е възможно с виждания по нея. По повод на този централизиран конкурс – той съществува в момента и за да дам още един елемент в изказването си, след това пак ще изстрелям нормативната база, за която говорим. Искам да попитам, защото ние дълго говорихме и избистрихме критерии и колегата Дечев, който е там – говорим за някакво определение на понятието „централизиран“ от гледна точка на какво. В Наредба № 1 такъв израз няма. Такава дума няма. И аз това питам, колеги. Искайки да правим промяната, искаме да променим някакъв тип виждане за един конкурс, но търсим да заместим и затова се занимаваме със семантиката на една дума, която всъщност аз пак казвам, може грешка и аз да допускам, но не я намирам в текста на наредбата. Така че може би колегата ще обясни какво точно има предвид. Благодаря Ви!

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, колега Лазарова! Само две думички. Не само в наредбата, но и в ЗСВ няма израза „централизиран конкурс“. Може би той се изважда по някакъв начин при тълкуването на разпоредбите, но думичката „централизиран“ липса, за да можем да пристъпим към някакво тълкуване. Моята идея е да тълкуваме текстовете в тяхната систематична връзка. Но, нека да чуем колегата Дечев. Той действително има идеи във връзка със смисъла на разпоредбите. Той извежда, че разпоредбите не касаят централизиран конкурс като начин на изпълнение. Вие разбира се ще обясните колега Дечев. А по-скоро като орган, като система от норми, която регламентира реда и условията, но по отношение на органите, спрямо които се провежда конкурса, според идеята на Съюза на съдиите в България, той не би следвало да се счита за централизиран. Поне аз така съм разбрала тази идея. Тя е идея и на колегата Димитрова. Може би ще бъде хубаво и интересно да чуем и нейната гледна точка.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Благодаря. Това, което исках предния път да кажа и сега ще се опитам, ако не е било ясно, да го обясня по-ясно и по-подробно е че действително съгласно ЗСВ, мисля че беше чл. 176, имаме централизиран конкурс при младшите магистрати и за така наречения външен конкурс. Формално, за кариерното израстване вътре в системата, така наречените вътрешни конкурси, формално, по закон и по наредба, не е централизиран конкурс. Това е така. Обаче, ако проследите през годините как се е провеждал всъщност, той на практика се провежда като централизиран. Според мен идеята на времето когато са били правени тези конкурси е била да има единен, централен орган, който да провежда конкурса, който да задава критериите и да прави изпита, но това не означава, че например конкурс за районните съдилища трябва да е един в годината или както всъщност понякога се получава един на две или на три години, и той да се отнася до всички районни съдилища или до всички окръжни съдилища. Да е с едно начало и с един край, като края е когато приключи последната жалба относно последното обжалвано вакантно място в н-ския окръжен съд, въпреки че в останалите например няма жалби или те са приключили по-рано. Това, исках да обърна като внимание предния път. Считаю, че да формално по ЗСВ, така наречените „вътрешни“ конкурси, те не са централизирани, но на практика така се получава. Факт

е че дори като влезете на сайта на ВСС и ще видите – „Обяви се конкурс за окръжни съдилища“. И този конкурс е за всички окръжни съдилища – един път в годината или един път на две или три години. А всъщност няма пречка, например, първите три месеца от годината да се обяви един конкурс за 5 окръжни съдилища, където са се ованкантили местата. Следващите три или шест месеца в същата година да се обяви друг конкурс, пак за окръжни съдилища, защото там по-късно са се ованкантили местата. Аз това имах в предвид когато говорих за смисъла на централизиран конкурс на предното заседание. Той може да е централизиран, само до толкова до колкото имаме един орган, който го ръководи, контролира за спазването на критериите, изпитва, задава единни критерии, а едни критерии в Пловдив, други във Варна, трети в Велико Търново, четвърти в София. Това имах в предвид. Но всъщност всичките тези проблеми, които в момента ние обсъждаме, аз дълбоко не вярвам, че помощните атестационни комисии ще решат проблема. Дълбоко не вярвам. Няма да го решат и времето ще покаже много ясно. Забавянията в конкурсите не се дължат само на помощните атестационни комисии, нито в миналото се дължаха само на КАК към ВСС, когато нямаше помощни атестационни комисии. Забавянията освен на това, се дължаха също така и на обжалванията, които понякога отнемаха по година, а може би дори е имало и случаи повече от година, обжалванията във ВАС на решенията на ВСС за класирането. Ние преди още преди три заседания от Съюза на съдиите в България предложихме изобщо смяна на концепцията за конкурсите. Да се провеждат по нов начин и не сме чули становището, тук, относно нашата концепция. Освен това много добри предложения е направила колегата Анелия Янева за промяна на конкурсите. Искам да отбележа също така едно писмо, което е още от миналата година, от началото на миналата година, на колегата Милен Василев от Софийски апелативен съд, който дава едно също изключително прагматично, добро, лесно за реализиране решение, с което със сигурност конкурсите ще тръгнат по-бързо, по-лесно. Ще запазят елемента на обективност и справедливост. Между другото неговото предложение може също така да се чудесно да се съчетае с предложението на Съюза на съдиите в България за промяна на начина, по който се правят конкурсите със засилване на ролята на общото събрание на по-горния съд. Така че за да не излезе, че ние представяме едни материали и предложения, които в следващите заседания не се обсъждат от останалите и не се дава мнение по тях. Аз Ви приканвам, очевидно днес това няма да стане, но следващия път, когато се събираме, Ви моля да вземете някакво становище към тези предложения на Съюза на съдиите в България, на колегата Милен Василев, на колегата Анелия Янева, защото те се отнасят до именно конкурсите. Някак си не виждам смисъл една организация като нашата, или пък отделен колега съдия, без значение, че не е член на организация, да създава някакъв труд, някакви усилия да полага, да предлага на обсъждане някакъв план за подобряване начина на провеждане на конкурсите. След, което това някак си така да потъва като труп и да не се обсъжда, да не се казва защо се приема или аз приемам, че може и да не се одобри, защото има някакви слабости. Но нека да се каже, защо не се одобрява. Аз твърдя, че предложението на Съюза на съдиите в България е добро и че то може по един чудесен начин да се обвърже с предложението на колегата Милен Василев от САС, което всички сте получили на електронните си пощи. То е седем страници. Чете се за около тридесет минути и е много добро предложение. Искам да обърна внимание на нещо доста тревожно. Ние тук имаме информация от дирекция „Международна дейност и протокол“ на ВСС за това каква те информация са получили за конкурсите от други европейски държави. Писмото започва с това, че от Австрия няма никаква информация. „В Австрия не съществува специална система за кариерно развитие на съдии и прокурори“. Колегата Милен Василев извън задълженията си като съдия, без да получи допълнителен

хонорар е изпратил на всички ни, отново на всички ни, на имейл, подробна информация как са уредени конкурсите за съдии в Австрия. При това положение, аз как да имам доверие на дирекция „Международна дейност и протокол“ на ВСС, дали ми е дала правилната информация. Няма как да имам доверие. Срещу двете изречения на дирекция „Международна дейност и протокол“ на ВСС, че в Австрия не съществува специална система за кариерно развитие на съдиите и прокурорите, колегата Милен Василев, на който това не му е работата, ми е изпратил осем страници.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Всички сме ги чели.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: И другото, което е. Освен бавенето на атестациите, освен обжалванията на решенията на ВСС във ВАС по конкурсите. Има и трето нещо, което забавя конкурсите и кариерното израстване – то е всъщност, че много колеги имат една причина да искат да растат кариерно и тя е по-високата заплата. Този проблем може да реши чрез промяна на философията на заплащането на съдийския труд, като заплатата се обвърже по-силно като процент с ранга. Така че един колега, който наистина знае, наистина може, наистина е компетентен, има необходимия стаж, да получава по-висока заплата, отколкото по принцип един новопостъпил районен съдия, като тя ще му бъде обвързана с ранга - например ако има ранг „съдия във ВКС ВАС“. Нещо, което съм го говорил още на първата среща на съвета, тук, която беше на 09.03.2020 г.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Във ВКС няма ранг.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Във ВКС по друг начин може да се реши този въпрос. Аз го давам за пример. Това е въпрос на детайлизиране. Това, което тогава сме предлагали, м. март 2020 г., без да знаем за австрийския опит. Това, което сега съм получил като информация от Австрия, е нещо подобно. Ние сме достигнали до тази идея, без да гледаме от колегите от Австрия. В Австрия имате обвързване на заплатата със стажа, но също и с ранга. Тоест, ти може да си съдия в районен съд, но благодарение на атестации, получаваш по-висок ранг и съответно този ранг, ти носи по-високо заплащане, така че в един момент може да получиш по-високо заплащане отколкото новопостъпил съдия в окръжен съд. Това ще е един от начините, по които първо ще намалим изобщо броя на кандидатите за конкурс. Изначално ще бъде намалена бройката на кандидатите.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Аз искам да се включа. Колега Дечев, по повод на Вашето изказване в първата му част – може би не сте обърнал внимание или малко по-късно се включихте миналия път. Аз в началото на встъпителното си изявление и в началото на процедурата, поставих на разглеждане именно всички материали, които бяха постъпили в Съвета за партньорство към ВСС по отношение на конкурсите. Включително задълбочено сме чели предложението на колегата съдия Василев, както и на Съюза на съдиите в България, както и на останалите съсловни организации. Така че в никакъв случай не са оставени без разглеждане, нито пък някой има за цел да ги остави в страни от ползрението на цялата наша общност. По отношение на тези предложения, действително има да се възприеме, както и ново включване на колегата с допълнителните материали, е полезно. Опитът, който се предлага, и в Австрия действително – това е една добра идея, която може да се обсъди. В никакъв случай никой от нас, мисля че всички сме на това становище, не се прави избирателно обсъждане на въпросите, които са от изключителна важност за всички магистрати. Освен отговора на дирекция „Международна дейност и протокол“ на ВСС, изпратени са многократно на пощите ни и превода на доклада, който предложи колегата Лазарова. Той също е всеобхватен и представлява един много добър материал, който може да ни бъде от полза. Още повече ние не сме приключили нашето разглеждане на въпросите. Ето сага отново го посвещаваме с точка първа от дневния ред. Така че всички въпроси, които трябва да се обсъдят, мисля че имаме време да ги разгледаме.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря Ви, колега Ангелова! Мисля, че никой не е загърбил тези идеи на колегата Милен Василев, на Съюза на съдиите в България и на колегата Янева. Напротив – тези материали са публикувани на интернет страницата на ВСС, в рубриката „Съвет за партньорство“ от момента, в който са получени в съвета и всеки е имал възможност да се запознае. Бедата, тук е според мен, че в тези предложения има много голям заряд за законодателни промени, а не както ние в момента сме изправени да търсим разрешение в рамките на закона да оптимизираме процеса на конкурсите. Действително, аз уважавам тълкуването на колегата Дечев за това, че според закона, той счита че конкурсите не са централизирани. Аз се консултирах и с експертите от Дирекция „Конкурси на магистрати“. Те ми дадоха много прагматични контрааргументи на идеята за тълкуване относно децентрализация на провеждането на конкурсите, изразено на практика – „Когато се оваканти някаква щатна бройка в съответния орган на съдебната власт, независимо от кое ниво е, веднага да се обяви конкурс“. Те казват, че тогава планирането ни се проваля. Дават следния пример – всички знаем, че институтът на младшите съдии генерира бъдещите районни съдии, бъдещите въобще съдии в системата. Същото е и за младшите прокурори и младшите следователи. Институтът на младшите съдии захранва съдебната система с кадри – младши прокурори и младши следователи. Ето защо, там процесът на планиране на щатните бройки е абсолютно задължителен за всяка година. Ако конкурсите не са централизирани ще се провали планирането. Това е тълкуването, което в момента е изведено от закона, чл. 188, чл. 189 във връзка с чл. 176, чл. 177, чл. 178 и чл. 179 от предходния раздел /който касае конкурсите за младши магистрати за първоначално назначаване/, защото до 30 септември всяка година председателите-административните ръководители на органите на съдебната власт са длъжни да обявят пред ВСС всички освободени щатни бройки до момента, както и бъдещите, които се очаква като сигурно събитие да бъдат. На базата на тази информация дирекция „Конкурси на магистрати“ прави цялото планиране за конкурсите през годината по нива, а не по органи. Това е философията, която в момента е залегнала и в самата наредба, а и именно за да се обезпечи планирането на щатните бройки и за конкурсите за младши съдии, за първоначално назначаване. В момента системата на конкурсите е така организирана, че касае провеждането им не по органи, а по нива на органите на съдебната власт.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Което е вид централизация, макар да не е описана в закона.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Да, което е вид централизация. Не само като орган на съдебната власт, който организира конкурсите, ВСС чрез конкурсните комисии, които централизирани се избират, но и всички условия и ред, които следват от това. И като правила на работа на конкурсните комисии и т.н. Да не Ви отегчавам – всички знаем реда и условията. Въпросът за мен е по-сериозен. Въпросът трябва да стои на законодателна основа. Винаги действащите юристи са тези, които са инициирали необходимостта от промени в законодателството. Аз считам, че това ще бъде бъдеща задача на юристите. Въпросът е сега в рамките на задачата – тази наредба да оптимизира конкурсите, ние да направим своите предложения, защото много рационални предложения са направени от колегата Милен Василев, на база на опита и на други държави. Колегата Янева също се е постарала да ни даде информация и даде идеи. Съюзът на съдиите в България също, искайки да облекчи конкурсите, да ги направи по-кратки, по-ликвидни. Прегръща идеята за това да не бъдат провеждани по нива на органи на съдебна власт, а за конкретни органи на съдебна власт. Така че нека да чуем идеите, но те да бъдат обосновани. Те да са в рамките на закона. Аз лично тълкувайки чл. 188, чл. 189 от ЗСВ, особено чл. 189, който казва че конкурсите за по-горните органи на съдебната власт се обявяват с решение и се провеждат преди

обявяване на конкурсите за по-ниските по степен органи на съдебната власт, което означава, това множествено число, така граматическо и семантическо тълкуване на текста, ме навежда на мисълта, че конкурсите и по отношение на органите на съдебната власт в момента са централизирани. Бедата е в реда и условията за провеждането им, за мен, е втвърде формалистичната процедура по набиране на документация, твърде продължителните процедури по атестиране. Процедурата на конкурса трябва да приключва в тримесечен срок, колкото е и срокът за приключване на една атестация. Да не е тримесечен, да е шестмесечен срок, но не повече. Не случайно в закона е казано – „ако конкурсът не приключи до три месеца се обявява новия конкурс за следващото ниво“. Разбира се не е необходимо всички да се съгласяват с моето мнение, защото действително има и аргументи в противен смисъл. Но за мен решаването на въпроса е законодателен, а не палеативен. Съжалявам, защото се чува разговор. Дали участвате в дискусиата? Добре, благодаря Ви колеги. Само нещичко да кажа и за Австрия, и за Германия от тези материали, които прочетох. Колеги, там конкурсите не са толкова бюрократични. Предвижда се събеседване с кандидатите.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Няма такива конкурси като в България. Никъде няма такова нещо.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Там има събеседване. Там има доверие и на по-високите нива. Те просто събеседват с колегите на съответното ниво. Те преценяват професионалната и нравствена подготовка, качествата на колегите просто в една дискусия, колегиално. Не се изискват купища с дела, оценки от петчленна комисия на професионални качества. Там са облекчени процедурите. Както каза коллегата Дечев, фактически, там, въпросът е решен с кариерното израстване с едно справедливо заплащане. И така отиваме и към втората точка. Не знам дали сме достатъчно подготвени за втората точка.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Има колега, който иска да вземе думата!

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Да, заповядайте!

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Имам няколко реплики по предходното Ви изказване, съдия Имова. Ще си разделя изложението на по-кратковременни въпроси, тоест това, което и вие казвате, кое може да се реши по-кратковременно с измененията в наредбата. Това са основно предложенията ми от миналата година по това време. Пиша някои неща. Второто – по повод на това, което каза съдията Дечев. Първо репликата ми към Вас е за това дали са влезли в сила актове. Съгласна съм от една страна, с това което казвате, но от друга, не. Защо? Защото на всеки три години не е твърде дълъг период от време, за да може едно дело да се завъртяло до ВКС и да се върне, например в зависимост от това колко е бърза въззивната инстанция. При положение, че конкурсът трае например може и 3 и 5 години, за мен това е излишно. Да, съгласна съм, че може би има известни неуредици, но мисля че съвсем спокойно едно дело може да бъде проверено къде е, в коя инстанция и да се изиска чрез стаята на сайта на съответния съд. В т. 2.1 от моите предложения от миналата година, те са едни, не знам дали ги имате пред себе си, съм предложила облекчаване на административната процедура по подаване на документи и съответно по изискването им. А именно, съдията да посочва единствено номерата на делата, с чиито решения иска да се представи на конкурса. Защото тъй или иначе след това се изискват делата в цялост, тоест няма смисъл едно също нещо да се предава два пъти. Разбира се, това може да е дребнотемие, но от друга страна е логично да е така. От друга страна е излишно да е така. Отделно тук пише като предложение – администрацията на ВСС да изисква делата и да ги предава на конкурсната комисия. Така ще отпадна тази кореспонденция, за която Вие говорите г-жо Имова, казахте че е изключително

безумие и досада за членове на комисията да пращат писма до администрацията на ВСС. От там */лоша връзка/* в администрацията на ВСС, разбира се съм го предложила без знам с какъв точно административен капацитет разполагате. Но вярвам, че има достатъчен брой кадри, които да могат по телефон, по интернет да направят справка къде се намира едно дело и съответно да го изискат от инстанцията, в която е. Просто, защото с тази продължителност на конкурсите, не мисля че е удачно да се изисква и актовете да са влезли в сила към момента на подаване на документите. */лоша връзка/* Точна с такава цел, която Вие казвате. По точка 2.2 – има регламентирани насоки с оглед приключване на работа, което мисля че сме го коментирали много пъти. В точка 2.3 – съм го предложила и то е точно на ниво на наредба, това за което Вие говорихте, на първо място, а именно – нормативно уреждане на въпроса относно момента, към който трябва да се преценява уседналостта. Тъй като основната практика е към момента на обнародване на конкурса, но има противоречива практика по този въпрос. Мисля, че е редно да има яснота по този въпрос. Вече как ще се преценява уседналостта, според мен трябва да се прецени от гледна точка на продължителността на конкурсите. Пак казвам за окръжните съдилища лятото ще навърши 2 години и мисля, че до момента не е приключил. Това е второто нещо, което мога да кажа по наредбата. Тук, за чл. 193 от ЗСВ – сега да не Ви натовавам със самите неща, тъй или иначе няма да приключим темата, днес. Но това, което Вие казахте г-жо Имова, имам 2-3 неща да кажа като реплика. Това, което каза съдията Дечев – това са предложения за начина, по който да се случват конкурсите – не съм си позволила да давам насоки на този етап. Позволила съм си да изкажа мнение по предложението на Съюза на съдиите в България, включително и да изкажа известни притеснения относно този ред. Репликата към съдия Дечев е че предложението на съдията Василев е от 2015 г., тоест трябва да се нагоди към по-съвременната нормативна уредба. Две неща съм предложила преди няколко заседания и с риск да Ви отегчавам с това да се повтарям. Ще го кажа обаче пак, защото според мен е редно да го обсъдим. А именно, че по мое мнение следва да чуем магистрати – съдиите, прокурорите и следователите, и моето предложение още когато предложихме да изискаме чуждия опит, е да направим едно анкетиране сред широк кръг от съдиите или да се отвори един имейл, на който да могат да пишат кое е „за“ и кое е „против“. Разбира се в никакъв случай, да кажем някакъв огромен обем. Може да се направи една кратка анкета за това, което мисля, че предния път и по-предния предложих, по най-основните въпроси във връзка с конкурсите. Как да са - предварително или последващи ованкантяването на местата, тоест с листа на чакащи или след овакантяване както е в момента – чл. 193 ЗСВ. Вторият основен въпрос е кой, как, всеки съдия кой следва да го оценява – централизирана комисия или общото събрание на съответния горен съд. Третият въпрос, който според мен трябва да се изчисти като концепция е за мнението на магистратите в широк смисъл. Да може повече магистрати да си кажат какво мислят по въпроса – това, което каза и съдията Дечев, аз мисля че сме го обсъждали, е за формиране на възнаграждението. За мен по тези три въпроса трябва да се направи прости, кратки и ясни въпроси и на тях да отговори всеки един магистрат, за 10 минути, с „да“ или с „не“. И след обобщаване и разбира се това не е определящо, но мисля че следва да се подложат тези въпроси на по-широко обсъждане, по-широко от рамките на ВСС, за да може да се чуе. Разбира се, аз поздравих колегите от Съюза на съдиите в България – има много добри страни предложението им. Но моето мнение беше че трябва да се обсъди по-широко този въпрос.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря Ви, съдия Янева. Колеги, други идеи, становища? В момента сме изправени пред необходимостта да помислим как да оптимизираме конкурсите в рамките на регламентацията в Наредба № 1. Това предстои

в скорошното обявяване на проекта на наредба за обществено обсъждане, което трае не по-малко от 30 дни. Така че магистратската общност ще има възможност да обсъди тези текстове. Но нашият форум, нашата форма на взимане на решения е много по-оперативно действаща по отношение формирането на решенията на кадровия орган. Така че аз апелирам към по-голяма активност, за да можем ние формулирайки нашите решения, да ги предоставим като предложения на Пленума на ВСС, който е длъжен да вземе становище по нашето предложение и съответно да отговори на тях. Знам, че колегата Боряна Димитрова има също така тълкуване на действащите текстове в ЗСВ, считайки, че те позволяват да се провеждат конкурсите и по отношение на отделни органи на съдебната власт. Аз съм чувала аргументите, които действително са сериозни и могат да се обсъдят. Боряна, имаш ли нещо да кажеш във връзка с твоето становище относно конкурсите?

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Всъщност, слушах внимателно. Ще кажа няколко неща. Първо по отношение на помощните атестационни комисии /ПАК/ и атестациите – защо се бавят? Доколкото съм запозната, ПАК са си свършили доста добре работата. Или поне вършат доста добре работата си. Но във ВСС, доколкото знам по последни бройки има 110 атестации за извършване. Всъщност ние възпрепятстваме продължаването на процедурата. Но това е доколкото съм чула коментари от КАК. По отношение на централизирания конкурс, аз изцяло споделям, както и на предложението за начина на провеждане на конкурса, за което са необходими законодателни изменения. Аз изцяло споделям, казах го и миналия път, за съжаление на Емил Дечев, неговата концепция, неговото изложение и това на Съюза на съдиите в България и в предложенията за оптимизиране на съдебната карта сме го включили като някакъв вариант. Аз продължавам да считам, че наистина са необходими законодателни изменения за провеждане на конкурсите, защото и сега законът го е разписал така – провеждане на конкурсите през три месеца, йерархично. В закона няма изискване да е приключил конкурса. Друг е въпросът как ще приключи спора по отношение на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ – дали е част от конкурсите или не. Когато внесох предложението в Съдийската колегия на ВСС, всъщност ние отложихме вземането на решение до произнасянето на ВАС по едно дело на колега от Софийски апелативен съд, но не мога да се сетя името му. Точно в това дело трябва да получим отговор на този въпрос. Защото ако чл. 193, ал. 6 от ЗСВ не е част от конкурсната процедура, както аз твърдя, тогава всъщност няма никаква пречка за провеждане на конкурс в сроковете и по начина, по който е разписано в ЗСВ. Въпрос на избор ще бъде колегите дали да изчакат чл. 193, ал. 6 от ЗСВ или да участват в следваща обявена процедура. Така че очакваме да видим. Поне не съм запозната да е излязло решението. Ако следва да променим изцяло модела за провеждане на конкурсите, да необходими са законодателни изменения. От всичко, което чух и прочетох, ние всъщност имаме много материал и много добри предложения за изменение на наредбата и за бъдещо законодателно изменение. Аз Ви предлагам, за да бъдем продуктивни и да излезем с едно или няколко предложения, които Съветът за партньорство към ВСС да отправи към Съдийската колегия на ВСС. Да възложим на администрацията на ВСС в един табличен вид, това което ни е изсипала като материал да се направи като сравнение, за да може да се работи по-лесно. След това от тези модели да извлечем моделите, които биха били приложими за нас. Както, мисля че колегата Янева каза, не си спомням, да изпратим по една анкета на съдилищата, да отбележат кой от всичките модели за провеждане на конкурсите предпочитат или харесват. И тогава да се направи обобщение на всичките тези идеи, за да стигнат до една, две или три, които да предложим на Съдийската колегия на ВСС. Защото на мен ми хареса една част, на други друга част. Да направим едно такова обобщение по отделни критерии. Може би

администрацията да се помъчи да ги направи в табличен вид по критерии. Г-жа Имова и г-жа Ангелова да ги изпратим на всички ни и след това да ги обобщим като предложения. Бих искала да кажа нещо и за повдигнатия въпрос за възнагражденията. Беше създадена работна група за промяна на философията на възнагражденията. Тази работна група не работи. Тъй като няма специалисти за формиране на работни заплати във ВСС, помолихме Министерство на труда и социалната политика да предостави един специалист. Те ни отказаха. И ние нищо не сме правили по въпроса. Сега този въпрос за определяне на възнагражденията или по-скоро за разпределяне на увеличението на бюджета с 10 % стои пред нас. Ние скоро ще имаме заседание по въпроса, но истината е че една част сме за подобно диференцирано определяне на възнагражденията, тоест тези 10 %, които заложили за всички магистрати и съдебни служители, и обвързване на увеличаването на възнагражденията за ранг, тоест някакви средства за ранг. Истината е че нямаме критерии. Истината е че имаме нужда от помощ в тази област. Мисля, че Съветът за партньорство към ВСС би бил изключително полезен със специалисти, съвети и някакви предложения. Това са ми предложенията. Да конструираме всички предложения в табличен вид. Създаване на анкети и изпращането им на съдилищата като продължение на предложението на съдия Янева. Другото ми предложение е да работим съвместно върху начина за определяне на възнагражденията, като */лоша връзка/* някакъв начин предложенията и моделите от други държави.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря на колежата Димитрова! Уважаеми колеги, пред мен стоят материали, които съдържат четири варианта на възможни предложения в момента за актуализация на магистратските заплати. Единият вариант, разбира се присъединявам се към аргументите на колежата Димитрова. Аз не съм член на Комисия „Бюджет и финанси“, не съм член и в работната група. Признавам си, че от финанси много малко разбирам и съм от онова поколение, което много много не се интересуваше от заплати и финанси. Ползу роду работеше доста. Но така или иначе магистратският труд следва да бъде оценяван по достойнство. Магистратите са лишени от възможност и съвсем легитимно да получават възнаграждения си от други източници, освен от своята заплата и от експертна дейност. Така че обществото и държавата им дължи достойно възнаграждение. Достойно заплащане, а и достойни пенсии. Тоест по някакъв начин да се изравнят с магистратите в държавите от Европейския съюз, поне. Към момента са очертани четири варианта на мислене, на предложения за актуализиране на магистратските заплати. Единият вариант е да се актуализират с 10% увеличение на заплатите, без да се пипат ранговете. Вторият вариант е 10% увеличение на заплатите плюс промяна в ранговете, като например предложенията са по 50 лв. за първи ранг, 75 лв. за втори ранг и увеличение със 125 лв. за трети ранг. Другото предложение е оформено в трети вариант. Той е с 10% увеличение на заплатите и с по 60 лв. твърдо да се увеличават сумите за първи, втори и трети ранг. Четвъртият вариант е, тоест 10 % увеличение е залегнало в бюджетните разчети за тази година, като четвъртият вариант пледира за това увеличение с 10% плюс 10% увеличение на сумата за всеки от ранговете. Тези четири варианта ще се обсъждат от колегите, с конкретни аргументи. Аз не знам, трябва да изслушаме аргументите на колегите.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Кога ще се обсъждат?

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Те ще се обсъждат на Пленум на ВСС следващата седмица.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: На 04.02.2021 г.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Има ли възможност по някакъв начин това да се даде като информация за обсъждане на всички магистрати – съдии, прокурори и следователи?

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Разбира се. Заседанията са публични.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Все пак не всеки колега може да слуша, защото понякога е в зала или пък е зает с нещо друго – съвещания и т.н. Просто да се уведомят колегите преди самото заседание и някакво допитване. Вече няма много време. Днес е 29.01.2021 г., заседанието е на 04.02.2021 г. Очевидно за една седмица, даже няма и една седмица – няма как да се чуе обратната връзка. Но поне да се оповести предварително какви са вероятните четири възможности за решение. За да знаят колегите какво ще се обсъжда. Иначе за съжаление няма да има време да се изрази мнение масово, тъй като няма много време.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Може би трябва да отправим въпроса към Комисия „Бюджет и финанси“. Ние няма как да отговорим. Останалите колеги дали ще са съгласни да се процедира по този начин.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Добре. Но аз мисля, че е разумно все пак като се решават тези въпроси, касаещи възнаграждението на съдии, прокурори и следователи, самите съдии, прокурори и следователи, също да бъдат питани, как те считат, че би било най-справедливо?

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Тоест Вие предлагате, колега Дечев /не довършва мисълта си/

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Може би някаква дискусия да се направи.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Съветът за партньорство да отнесе, Вашето предложение или ако общо предложението на Съвета за партньорство, ако вземем такова решение, да отправим ... /не довършва мисълта си/

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Не ли по-добре да помислим принципно за формирането на работните заплати и начина им увеличаването им, като политика на съвета и на системата.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Въпросът е Боряна, че някак си пост фактум, ще стане това.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Ще стане пост фактум. На 04.02.2021 г. трябва да се вземе решение по един от четирите варианта, които тук са показани. И ще се получи така, че Пленумът на ВСС ще вземе решението относно заплатите на всички съдии, прокурори и следователи. Това решение ще се спусне, без да е било чуто предварително, сондирано мнението на самите съдии, прокурори и следователи. Да се чуе и види те какво мислят. Кой от четирите варианта според тях е най-справедливият.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Извинявайте, че се намесвам колега Дечев. А Вие мислите, че те изобщо не са били изслушани ли, колегите съдии и прокурори? Всъщност ВСС, сам, е стигнал до тези изводи?

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Аз сега чувам за тези четири варианта, например. Вие знаехте ли за тези четири варианта?

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Не.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Ето.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Но за десетте процента пишеше някъде, в медиите за това.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Това е залегнало в бюджета.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Ок.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Може ли нещо друго да кажа. Прави ми впечатление, съгласна съм да имаме контакти и ние имаме контакт, както колегата Янева говори. Както и друг сме го мислили – може ли магистратите да са малко по-активни, може ли и те да взимат отношение преди един проблем да стане много голям. Само, че това реално колеги, знаете много добре, че това не се случва. Поради най-различни причини. Съсловието ни е представено от много по-малко хора, които си позволяват

виждания по един проблем и го заявяват. Сега видяхме усилията, които колегата Василев е представил, за това как се определят заплатите в Австрия. И че те са определени по силата на закона. Това е някаква национална позиция, национална традиция. Видяхме таблицата, разбрахме я. При нас има друга таблица, нали така. И тези 10% просто надграждат един елемент по тази таблица. Ако не съм права, моля да ме поправите! А по повод на това, което г-жа Димитрова каза – мисля, че тя е изключително права да го иска и тук вече според мен ние можем да се включим и останалите магистрати, дано да се включат, за цялостна визия за определяне на възнагражденията. А не в момента за тези 10%. Като да кажем какъв е аргумента на държавата. По-скоро как да се конструира едно възнаграждение на магистрата. И тук да се попитат колегите. Само че аз пак казвам – струва ми се, не искам да бъда песимист, нека да направим тази анкета, на дали ще отговори някой. А после и втория голям въпрос – ако отговорят 200 човека на тази анкета, това значи ли, че останалите до 2 000 са на обратното мнение. Тоест, как ще се вземе решение. На чии аргументи ще се довери ВСС – на хората, които са казали или на хората, които не са казали. Извинявам се, че се намесих. Това е чисто от практиката. Нали знаете от години е така.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: По отношение на възнагражденията в случая ние определяме размери, което е наше право. Ние можем да спрем до 10% и толкова. Въпросът е това, че възнагражденията на магистратите, формирането на възнагражденията трябва да претърпи някакво изменение, трябва да има обективни критерии за формирането по нов начин на възнагражденията на магистратите. Това е сложната задача, която трябва да изпъкне напред.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Вероятно Боряна имаш предвид промени в Таблица № 1, които да се случат след като се ревизира самата философия на определяне на възнаграждението от най-ниското до най-високото ниво. Това имаш в предвид?

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Имам в предвид в бъдеще дали ще променим философията за заплащане на възнагражденията, дали ще е обвързано с ранг, дали ще се стремим за приближаване на ножицата между отделните нива и по какъв път, дали ще стъпим на една основа – например за всички магистрати в тази система ще получават еднакви възнаграждения за длъжност, ще работим само по това да има някакви други степени или по някакви други показатели ще определяме възнагражденията. Ние сме ги заварили. Търсихме да видим как са определени тези възнаграждения. Историческа справка не намерихме. Бюджетът от тази година повтаря бюджета от миналата година, без да се държи сметка особено много за това ще се извършва тази година и какво не. И въпросът е сериозен, защото той е свързан с нашата независимост. Явно трябва да помислим какво искаме */лоша връзка/* Затова Ви моля и Ви призовавам да помислим по въпроса и да предприемем някакви действия за конкретни предложения. */лоша връзка/*

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Колегата Димитрова е член на Комисия „Бюджет и финанси“ и на работната група, така че нейните предложения действително следва да бъдат чути.

ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Може ли и аз да кажа нещо. Колеги, позволявам се да се включа и аз, въпреки съм гост на Съвета за партньорство към ВСС. Това е изключително фундаментален въпрос и дебатът по него няма как да се случи днес в цялата си пълнота. Само че колега Димитрова и аз като най-скоро минал през процедура за избор съм засягал този въпрос, защото той е чувствителен за всички колеги. Особено за огромния брой колеги, на по-ниските нива в системата. За мен, лично, това раздуване на разликата между възнагражденията на най-ниско и на най-високо ниво, не би трябвало да продължи да се случва. Въпросът е обаче как да бъде

преодоляно това нещо. Или поне как да се попречи да продължи да се мултиплицира, защото то това се случва. От днес за следващия четвъртък това няма как да стане. Но мисля, че Съветът за партньорство към ВСС има една много силна възможност за въздействие, като инициира такъв дебат, защото това същото нещо ще се случи и следващата година. Само за Ви кажа това, което разбрах от както съм в съвета е че това увеличение, което ще гласуваме в четвъртък е заложено още преди 3 години, когато ако си спомняте имаше стратегия за индексирание на заплатите в съдебната система. Тя включваше три години по 10%. Сега се опитваме по някакъв начин, това е договорено не само от съвета, но и тези които одобряват бюджета на ВСС. Така че тук няма много какво да се лавира. Но това, което колегата Дечев каза и аз го подкрепя на обсъждането е да се влияе с ранговете. Миналата година ВСС е направил опит на някакъв по-иновативен, нов подход. Сега това е едно от четирите предложения. Но това е въпрос на дебат, който ще се развие в Пленума на ВСС, по-следващия четвъртък. Аз иначе имах по-авангартни идеи още преди, а именно – да се направи една анкета, да се пита колегите как според тях е по-справедливия начин да се определят възнагражденията на нивата в съдебната система. Ако продължим от този форум да поставяме въпроса мисля, че дебат ще има. Ако има дебат, ще се намери решение. Има варианти. Най-малкото за следващата година. Между другото съдия Имова, в качеството си на съпредседател на Съвета за партньорство към ВСС, редовно свежда до вниманието на Пленума на ВСС решенията и предложенията, които се правят, тук. Така че всички колеги са уведомени. За това предлагам да продължите да използвате този подход. Аз естествено, както и колегата Димитрова, както и колегата Найденов, който виждам на екрана, ние ще подкрепим такъв един дебат. Сигурен съм. Говоря от тяхно име и той ще се случи. Но нещо трябва да се направи. Аз съм песимист, че това може да се случи сега за четвъртък. Но, не трябва да се отказваме. Това не трябва да ни отказва.

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: Колега Петров! Искам към Вас да се обърна. Бихте ли казали при първия постоянно действащ ВСС, как направихте за първи път щатната таблица и оттогава това са може би 10 години само се индексира с проценти. Няма пипане по таблицата. Това е проблемът. Индексиранието не е проблем за регулиране на работната заплата.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Да! Може ли?

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Заповядайте!

СТЕФАН ПЕТРОВ: Колеги, най-голямото достижение, според мен на заплатите в съдебната система е че те законово са определени в ЗСВ. Най-ниската заплата на младшите магистрати и най-високите заплати на тримата големи. Оттук нататък се прави таблицата за останалите длъжности в съдебната система. Аз мисля, че не трябва това достижение да го отхвърляме. Това е достижение на времето го прави Владо Славов, като беше той председател на Комисия „Бюджет и финанси“ във ВСС далечните 1994-1995 г. Тогава заплатите на магистратите рязко скочиха спрямо останалите заплати в страната. Оттогава. Но и сега заплатите на магистратите са на едно добро ниво, според мен.

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: Това е далечната 1994 г.?

СТЕФАН ПЕТРОВ: Да. Още с приемането на първия Закон за съдебната власт през 1994 г. В този Закон за съдебната власт беше заложено заплатата на младшите магистрати и заплатата на тримата големи. Според мен някакво разграничение може да се прави единствено чрез ранговете. Но доколкото има три ранга, де факто, аз не виждам голямата и справедлива разлика на заплатите дали ще може да се установи. Дали Таблица 1 както е сега в момента или по някакъв друг начин, ако се определят заплатите. Моето становище е друго. Ако има колеги, които са натоварени и чувстват фактически, че заплатата им е по-малка, трябва да се преразгледа политиката на ВСС

за даване на допълнително трудово възнаграждение, само в края на годината и то ако останат пари в бюджета на съдебната власт. Мисля, че и през годината има възможност на натоварени, работещи качествено магистрати да може както в изпълнителната власт на всеки 3 месеца им се дава допълнително материално възнаграждение. В тази насока да се помисли, а не нещо, което сме го извоювали с лека ръка да го премахнем сега. Това е становището ми и категорично съм „против“ това уеднаквяване на заплатите. Аз ще Ви кажа – направих сметка на австрийския модел. Долу горе заплатите стават както при нас, само че основното е стажа на магистратите. На четири години ранга се вдига и няма такава процедура, както при нашите конкурси. Много по-лек е режимът. При нас магистратите с голям стаж реалната им заплата става по-голяма, защото не трябва да забравяме, че към заплатата за длъжност, има и заплата за прослужено време. И това е диференциацията на тези, които са работили повече в съдебната система. Това исках да кажа.

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: Тук е въведено това ограничение от 40%. Има редки вече заварени случаи, които са над 40%.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Колеги, да не забравяме, че в администрацията беше премахнато това нещо. Това, също е едно достижение. Не трябва много и тази насока да говорим, да правим предложения, защото могат както Дянков казваше по наше време, в нашия съвет, искаше да махне процентите за „прослужено време“. Беше голяма борба да останат тези проценти.

ЕВГЕНИ ИВАНОВ: И заплатите при пенсиониране.

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: Именно, това е достижението, което е постигнато и запазено в практиката. То не трябва да се пита.

СТЕФАН ПЕТРОВ: С финансите трябва специалисти и много внимателно. Аз против масовката. Да, някои се чувстват, че не е справедливо неговото възнаграждение. Разбирам. И аз така се чувствах като млад следовател. Работех най-много, получавах най-малко.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Никой не отрича, че е достижение начинът на определяне. Само че ножицата се разширява.

ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Между другото никой не казва да се намалява най-горната заплата, а да се вдига долната.

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: Именно – това е 1994 г. През 1994 г. е направена таблицата в този диапазон – максимална и минимална. И 2008 г. и 2009 г., ако не се лъжа е втората таблица, която е направена. Другият период от време е само индексация. Трябва да се седне и да се направи нова таблица, която да се приеме, в тези диапазони.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Добре, това е твоето предложение, Пламен. Така ли?

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: Изцяло трябва да се конструира нова таблица за работната заплата, за да отпадне това индексирание. То може да съществува, но периодично изцяло да се променя тази таблица. Разбирате ли?

СТЕФАН ПЕТРОВ: Трябва да бъдем много внимателни, защото заплатата на най-ниското ниво с ранговете, според мен няма да бъде справедливо, да бъде по-голяма от заплатата за длъжност на следващото ниво. Ние трябва да се съобразяваме с тези нива. Такава е философията на уредба в момента на магистратурата в България.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Всичко е прекрасно. Аз Ви разбирам, колеги. Но всъщност всичко опира до критериите. Да, има необходимост от промяна на предвидените възнаграждения в Таблица № 1, но дайте критериите! Критериите ще дойдат от експертите.

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: Критерий може да бъде категоризацията на съдилища по определен брой магистрати, за да може тези в по-малко натоварените, с по-малък състав съдилища да са в един диапазон. Другите да са в друг диапазон. Това е един от начините, за да може да се каже, че е справедливо разпределението на заплатите. Защото досега в един едноличен съд или двуличен, може и така да се каже, от двама магистрати, двама съдии – взимат заплата колкото един съд със сто магистрата, при многократно по-голяма натовареност.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Някъде пък, не е така.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Това е интересна идея.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Законодателят е възприел единствено за софийските съдилища да има нещо по-различно, затова че са по-натоварени, с един ранг е по-голям от оставалите.

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: Трябва да се разглежда основното трудово възнаграждение. То трябва да се пипа. И категоризация.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Аз искам, тук, да се включа по повод на натовареността. Това е друга тема. Но, по принцип критерият, който определя броя на магистратите в прокуратура или в съд, се определя, именно от натовареността на този съд. Така че в повечето случаи този въпрос, не казвам, че е изчистен напълно, но идеята на законодателя е изобщо на административната дейност в организацията в тази насока на съдебната власт е в това. Когато натовареността е по-голяма, се увеличава и бройката. Не винаги е така, но принципно.

ПЛАМЕН НАЙДЕНОВ: И това е уклончиво. Най-справедливо е да бъде по жители. Съответният район колко брой жители има. */лоша връзка/* В рамките на три години може един съд от най-ниско натоварен, да стане най-високо натоварен.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, колега Найденев. Това е един аспект от критериите, върху който трябва да се помисли. Моето опасение е от това, че категоризацията на съдилищата с оглед броя на магистратите да не повдигне пък друг въпрос – за някакъв вид дискриминационно положение. Едни спрямо други. Едни съдилища могат да кажат: „Да, ние сме по-малко, гледаме по-малко дело, на нашите дела са много сложни. Например натоварени сме, в тези райони, които се занимават в наказателно-правен аспект“. Например с данъчни и други сложни престъпления.

ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Ако влезем в тази спирала – това е друга опасност.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Ако има сложни престъпления, които изискват проверки и т.н., време и повече часове магистратски труд.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Това не за мен доброто решение – натовареността на делата, защото по принцип ВСС трябва така да води политиката в съдебната система, че да не допуска голямо разминаване в натоварването в съдебните райони. Би трябвало така да се работи, че да не се допуска такова голямо разминаване в съдебните райони. Освен това, знаете, че понякога голямото натоварване на един съдебен състав може да се дължи на обективни причини. Действително, например фалира завод. Много трудово-правни спорове възникват или пък тежко дело за несъстоятелност. Например казано – по обективни причини. Затова и тръгва голям поток от дела към съответния съд, в който район се намира този фалирал завод. Но понякога причините могат да са субективни. Просто колегата е по-бавен, по-муден, не се справя. И сега той вместо да бъде по някакъв начин коригиран за това, че не работи достатъчно бързо, той ще получи по-голямо възнаграждение, за това че работи бавно и е затлачил състава с много съдебни дела. Трябва да се мислят и тези неща. За мен продължава да е добрият вариант – обвързване на по-голям процент от заплащането с ранга, като да, в момента ранговете са три – окръжен съд, апелативен и върховен. Но няма пречка, някой ден, да се промени това и да се вкарат вместо три да станат шест ранга, например. Някой ще

каже, че трябва да се промени закона. Добре. Ще се промени. Като трябва да се промени, трябва промени. В крайна сметка ВСС, да всички знаем – няма нито законодателна инициатива, нито може да прави закони. Ясно е това на всички, няма нужда да си го обясняваме. Но ВСС е представител на съдебната власт и като такъв той контактува с другите две власти. Контактуйте с другите две власти, да не говорим, че по принцип всеки четвъртък би трябвало министъра на правосъдието да е на заседание или поне негов заместник на Пленума на ВСС. Контактуйте с другите две власти, ВСС като представител на магистратите може да каже, какво намира като удачна законодателна идея за промяна на законодателството.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Досега така сме работили. Винаги идеите за промени в законите, които касаят съдебната власт, идват от членове на ВСС – контакти и съгласуване с магистратите. Винаги е било така досега. Сложен въпрос е защото трябва да се избистрят критериите и те трябва да бъдат най-справедливи. Основен критерий за организация работата в органите на съдебната власт е натовареността. Постигане на една по-голяма справедливост на натовареността може би ще коригира и всички останали проблеми – и със заплащането.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Сега с новата съдебна карта.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Може би следваща тема ще бъде моделите за прекрояване на съдебната карта. Колеги, приканвам Ви към приключване на нашето заседание. Нека изкристализират отделните решения по точка първа и по точка втора. Имаме и точка трета, която касае „разни“. Аз предлагам да променим деня, ако Вие възприемете това предложение за заседанията ни, защото понеделник много от нас, членовете на съвета, участваме в много комисии. Аз участвам в три комисии. Независимо, че нашите срещи са веднъж на два месеца, но все пак с колегите трябва да участват и в другите комисии, както и колегата Димитрова, колегата Найденов, колегата Евгени Иванов. Ще Ви моля след като вземем решение по точка първа и втора, да решим и кой ден от седмицата ще бъде най-удобен. Или сега да го решим? Отзад на пред да започнем.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Спрямо Вашите графици, когато на Вас Ви е най-удобно.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Петъкът е най-свободния ден.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Петък е най-лошия ден. Така че ако е възможно да е друг ден. Ако не може ще се в петък, въпреки че това е най-лошия ден. Тогава да е сутринта в 10 ч.

СТЕФАН ПЕТРОВ: И аз така.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Аз лично предпочитам друг ден. Четвъртък, ако искате?

СТЕФАН ПЕТРОВ: Има Пленум на ВСС, тогава.

ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Два пъти месечно има Пленум на ВСС.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Тогава са Пленумите на ВСС. Те продължават доста дълго, защото през седмица имаме Пленуми на ВСС и се натрупват точки. Стават 60-70 точки.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Четвъртък, когато няма Пленум на ВСС.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Боряна, трябва да изчислим някакъв алгоритъм, да приложим, защото заседанията на Съвета за партньорства са през два месеца.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Аз имам дела, вторник и четвъртък.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: В четвъртък може ли да е сутринта, защото аз на обяд заседавам. Ако ще правите алгоритъм да изчисляваме кога има Пленум на ВСС и кога не, може да е сутрин, защото аз заседавам от 13,30 ч. */лоша връзка/* Аз мога да се съобразя, но все пак.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Аз в четвъртък, уважаеми колеги, не мога, четвъртък и вторник сутрин винаги имам дела пред апелативния съд, така че мерките ми за неотклонение са в тези дни. Петък се очертава.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Петък преди обяд, явно.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, много ли Ви затрудни днешния петък? Да попитам по този начин.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: То ще бъде един път в месеца, няма да бъде всеки ден.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Преди обяд?

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: За мен и тогава не е удобно. Ако е ще така по-добре петък, момент, 15 ч.?

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: За мен е без значение.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: В сряда има Прокурорска колегия на ВСС. Четвъртък, когато няма Пленум на ВСС?

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Но колегата има дела.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Сряда преди обяд няма нищо.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: От гледна точка на ВСС, петък е най-свободния ден. Но пък от гледна точка на работата на магистратите, не знам кога ще Ви е удобно.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Ако искате да не взимаме веднага решение.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Защо трябва да е в определен ден от седмицата? Има ли значение? Това мисля, че никъде не е ... /не довършва мисълта си/ Нямаме ... Проста дата да си определяме.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: За по-голяма яснота. Да. По Наредба № 8 нямаме такава фиксация.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Предлагам, без да имаме определен ден от седмицата, който да бъде. На удобна дата.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Добре. Обединяваме ли се около това колеги по точка трета да вземем решение, че съответния заседателен ден на Съвета за партньорство ще се определя от всяко предхождащо го заседание.

Предложението се приема единодушно.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Така или иначе си ги определяме предварително.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: За следващото заседание определяме, след два месеца, кой ще бъде денят? Днес, трябва да го определим. Дайте календар. Края на м. март или началото на м. април.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Тогава са изборите – началото на м. април.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: В края на м. март. Имаме дата 29.03.21 г., 30.03.21 г. и 31.03.21 г. Ако искате да се помъчим в сряда да го направим? На 31.03.2021 г.? В колко часа?

Стефан Петров: Тогава има Прокурорска колегия на ВСС.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Има колеги от Прокурорската колегия на ВСС.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Значи вторник, следобяд.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Аз имам заседание на 30.03.2021 г. Момент да видя дали е насрочено? Ако не е. Моето, не е насрочено. Мога.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Останалите колеги? Удобно ли Вие е за 30.03.21 г, /вторник/, следобяд, от 14,00 ч. Имаме Съдийска колегия на ВСС, но предполагам, че ще свършим. Ако не свършим, аз ще напусна заседанието, за да участвам в Съвета за партньорство към ВСС.

Предложението се приема единодушно.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Приключихме с точка „Разни“. Сега, колеги, да се върнем към точка първа и точка втора. Какви решения взимаме? По отношение на предложения за оптимизация на конкурсните процедури в Наредба № 1, както и законодателни предложения, нека да ги разграничим и двете възможности.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Според мен без законодателни промени няма да се мине.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: И аз така си мисля. Ако се обединяваме – да вземем решение по точка първа, че Съветът за партньорство към ВСС, обсъждайки проблемите във връзка с конкурсните процедури за кариерно израстване, счита че са налице две групи въпроси:

1. Формулиране на предложения за законодателни промени и усъвършенстване института за кариерно израстване;

2. Формулиране на предложения за промени по оптимизиране на реда и условията за провеждане на конкурсните процедури в рамките на настоящата законовата регламентация, които предложения членовете на Съвета за партньорство към ВСС, ще следва да изготвят в хода на общественото обсъждане на Наредба № 1. Предложенията на Съюза на съдиите в България, на съдия Милен Василев и съдия Анелия Янева да се обобщят от дирекция „Конкурси на магистрати“ към ВСС и да се предоставят на вниманието на Пленума на ВСС като предложения за законодателни промени, респективно за оптимизация на сегашната правна уредба.

Съгласни ли сте с това предложение по точка първа. Има ли против?

Предложението по т. 1 се приема с единодушие.

По точка втора – ще Ви моля за решение. Много ми е комплицирано. Колеги, какво решение взимаме? То е във връзка с определянето на магистратските заплати. По мое виждане, засега обсъдихме настоящата възможност за по-справедливо определяне на магистратските заплати в рамките на Таблица № 1 - Съветът за партньорство приема, че това е корекция в размерите на сумите, които са определени за отделните рангове. Така ли?

СТЕФАН ПЕТРОВ: Не е ли по-добре да предложим, така: Съветът за партньорство към ВСС предоставя протокола от днешното заседание на Комисия „Бюджет и финанси“. Там ще се разбере какво е становището на различните... /не довършва мисълта си/

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Няма как протоколът!

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Ние, че ще го предоставим! Ще го предоставим!

СТЕФАН ПЕТРОВ: Защото няма единодушие.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Нещо в по-широк аспект.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Ако няма единодушие, нека поне да видим различните предложения. Какви са? Аз, например, казах нашето какво е. Нашето е по някакъв начин да се намали разликата в заплащането между отделните инстанции, като това е постижимо чрез по-голямо обвързване на заплащането с ранга. Аз не съм за това, разбира се, всички съдии и въобще магистрати от различните инстанции да взимат еднакви заплати. Ние не говорим за такова нещо. Не предлагаме това. Против съм такива уравниловки. Но, наистина с годините все повече и повече една тенденция на разкрячване на ножицата се задълбочава. Увеличава се разликата в заплащането, която ние считаме, че не е добра практика и че трябва да се смали тази разлика в заплащането между отделните инстанции. Това е нашето предложение. Който не е съгласен с него, нека да каже той какво предлага.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Въпросът е какво ще бъде общото решение на Съвета за партньорство към ВСС, ако има такова решение. Ако няма да формулираме отделните решения.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Единствената възможност е с ранговете. Друго не може.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Например колегата Найденов спомена, че е необходима промяна в Таблица № 1, като критериите допълнително ще бъдат посочени. Той посочи един от критериите за промяна на Таблица № 1 е категоризиране на работата на съдилищата с оглед брой на магистрати и степен на натовареност. Поне аз така разбрах от изложението на колегата Найденов. Ако не съм права, той да ме коригира. Изложението на колегата Дечев беше.

ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Понеже се говореше за съдилищата. Най-вероятно за органите в съдебната система да има.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Да. За всички, за органите на съдебната власт, обобщавайки всички структури – прокуратура, съд и следствие. Предложението на колегата Дечев беше преодоляване на голямото различие?

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Намаляване на разликата. Така да го кажем! Не заличаване. Просто намаляване.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Добре. Намаляването на разликата между най-ниската и най-високата заплата в сега действащата Таблица № 1, да се осъществи чрез коригиране на размерите на възнаграждението на ранг. Това беше второто предложение.

По първото предложение на колегата Найденов, има ли против?

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Той предлагаше да се обвърже с натовареността. Аз съм против.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Аз съм също против.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Аз съм против.

Емил Дечев: Заради аргументите, които казах малко след като той направи това предложение. Първо идеята на съдебната карта е се преодолее разликата в натовареността. Второ – казах, че понякога натоварването може да има обективни причини, но понякога може и по субективни причини да се дължи. Не добра работа на самия колега и ние вместо да го накараме да се поправи, ние едва ли не го възнаградим, за това че работи по-бавно. Това е проблемът. Така че аз съм против.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Аз се боря от едно известно време.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Колегите, които се присъединяват към тези аргументи. Заповядайте, колега Лазарова.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Вдигна съм ръка и в чата, че искам нещо да кажа. Господин Найденов - за предложението, което чух, да се конструира нова таблица. Това е едно разумно предложение, защото и той и г-жа Димитрова подчертаха, че при тази таблица с всяко следващо индексирание, ножицата на разлика се променя. Тоест ако ние имаме една обективна основа, която ще се преработи и това ще доведе до някаква промяна, аз съм за. Гласувам веднага за това за това предложение.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Тоест по предложението на г-н Найденов – да се преосмислят възнагражденията в Таблица № 1, тоест да се промени Таблица № 1. Кой от нас сме съгласни, принципно за това предложение? Всъщност, има ли против? Да питам! От колегите.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Само да уточним. Принципно и аз съм за да се промени тази таблица. Обаче, въпросът е с какви критерии, по какви критерии ще се направи промяната на тази таблица. И тук пак опираме до това – ранг ли ще бъде, натовареност ли, просто години стаж ли. Пак се връщаме по какъв критерий да го направим така, че намаляването на все по-увеличаващата се разлика между отделните инстанции при заплащането – това намаляване как до го обвържем с определен обективен критерий.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Сега не е възможно това. Това е експертен въпрос. Но, първо съгласни ли сме да се работи към промяна на Таблица № 1, за да се

намалят различията във възнагражденията между най-ниското и най-високото ниво. Принципно?

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Да.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Принципно, да, но не е достатъчно.

Предложението се приема единодушно.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Не достатъчно. И на второ място – необходимо е да се посочат и да обосноват на базата, на кои конкретни критерии ще се промени Таблица № 1, което е въпрос на експертна оценка от Комисия „Бюджет и финанси“. И от кой друг?

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Това не пречи ние тук да се опитаме да предложим. Ако не можем да достигнем до някакво мнозинство. Ок. Нека да се опитаме. Ако не можем, не можем. Аз предлагам да се обвърже с ранга, тъй като все пак рангът е обвързан с години стаж, атестиране, тоест този човек минава все пак през някаква проверка. Как се прави тази проверка, това вече е друг въпрос. Ние говорим когато – представяме си във възможно най-добрия вариант.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: А може ли да си спомните преди малко – всички ние искаме да чуем колегите юристи, магистрати какво мислят по този въпрос, за по-широкия план, защото може в момента да има друг обективен критерий, за който да не можем да се сетим, в момента. Аз предлагам нещо друго. Първо – не искам да забравям, че и пенсиите са в провеждания разговор днес. Имам предложение, което доста дълго време чака да бъде обсъдено от нас, в което се иска да се махне тавана и 50% минимум да бъде пенсионното възнаграждение на излизащите в пенсия. Не знам дали днес ще остане време за това, което имаме като текст предложено от колегите много отдавна от Българска съдийската асоциация. Искам да Ви кажа – не знам как ще Ви прозвучи, но наистина много отдавна не е имало конференция на магистратите в България. Имало е преди. В условията и във възможностите, които в момента работим, всички тези въпроси като анкета, за което колегата Янева, подаде няколко въпроса във връзка с конкурсите, във връзка с атестирането, философията на определяне на заплатите и критериите за тези нови елементи. Защо да не се направи някакъв пост. */лоша връзка/*

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Колега Лазарова, аз преди малко предложих, например във връзка с четирите варианта, които ще обсъждат на 04.02.2021 г. от Пленума на ВСС за как да се разпредели 10% увеличение на възнаграждението. Вие тогава опонирахте, че никой няма да прояви интерес и че много малко хора ще проявят интерес. Сега изведнъж предлагате на практика нещо по-мощно, пак с допитване до колегите.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Да. Виждате че тези въпроси много надхвърлят нашите собствени, лични, професионални и всякакви други възможности. Очевидно е. Аз казах и тогава, защото аз не съм, доста години колеги работим и знаем в какви групи влиза и кой как се допитва до колегите си. Чака от ВСС идеи, многократно отговарят, контактни хора и нищо не се получава. Ето и в момента имейла на Съвета за партньорство към ВСС е отворен и биха могли, освен колегата Милен Василев, и други хора да пишат. Но не пишат. Обаче, ако инициативата дойде от гледна точка на това да се направи един форум с тези основни въпроси за системата сега, защото това просто го обобщавам. На няколко места се насочвате и никой не е „за“ анкети, нали. Вместо да се вземе писмената форма, тя може да бъде устна. Това казвам.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Аз принципно нямам нищо против това предложение. Просто съзирам едно противоречие в това, което преди малко беше казано от Вас като опониране на моето предложение да обсъдим начините на разпределение на 10 % от Пленума на ВСС на 04.02.2021 г. и сегашното Ваше предложение. Където Вие

предлагате да питаме същите хора, които предлагам и аз да питаме, нашите колеги, те какво мислят.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Но за парите само, колега.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Аз разбрах, че не е само за парите. Аз разбрах.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Да. Колеги, разбрахме Ви.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Колеги, извинявайте! То едното не изключва другото. Ако се направи някакъв по-мощен форум, той ще стане говорилня и няма да могат да се обобщат данните. Разбира се, това което съдия Имова предлага е много хубаво, защото така може би ще се привлече вниманието на повече хора, защото често ние, магистратите сме си заболи нос в делата и не се интересуваме от други неща. Ето виждаме когато вече нещата са се случили. Едното не изключва другото. Моето уважение към спорещите. Мисля си, че може да се направят и двете неща, защото от една анкета ще има точни данни. А другото просто може би би привлякло внимание на магистратите и би показало желанието за дебат.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря Ви! Колегата Васева отдавна вдига ръка. Нека да я чуем. Тя досега не е взимала думата.

ИЛИАНА ДИМИТРОВА-ВАСЕВА: Искам само да кажа, че подкрепям идеята за анкети, като някакъв инструмент сега и в бъдеще може да се опитаме да го наложим за проучване предварително на по-широк кръг от магистрати. Но да бъдем позитивни и делови, и да има някакъв резултат от днешното обсъждане и заседание. Искам да кажа, че подкрепям предложението на съдията Дечев и бих предложила да го подложим на гласуване, за да видим ще има ли мнозинство или не, за подкрепа на това предложение. Става дума за предложението увеличението, смаляването на разликата във възнаграждението да бъде обвързано с ранговете, като обективен критерий. */всички говорят/* Няма логика в бъдеще даже да помагаме като съвет, като орган в изготвянето на тези анкети.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: И за разпространяването сред колегите на тази информация, че ги има и ангажирането им да ги попълнят.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, колега Васева. Благодаря, колега Янева. Нека да подложим на гласуване предложението на колегата Дечев относно това да се, аз започнах да го формулирам, но пак започнахме да говорим. Тоест да се преодолее разликата във възнагражденията между най-ниското и най-високо ниво в органите на съдебната власт чрез ...

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Между отделните нива.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Между отделните нива. Между най-ниското и най-високото.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Районен, окръжен.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: На органите.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Да. Между най-ниското и най-високо ниво.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Между четирите инстанции, така да го кажем.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: На органите на съдебната власт, най-общо включват четирите инстанции. За тази цел следва да се актуализират, на какъв период от време? Какво предлагате? Да се актуализират възнагражденията.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Актуализацията си е записана във ВСС всяка година. Нали се проверява.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Включително и за предните две години.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Тоест ежегодно. Така ли?

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Да се намали разликата в заплащането между отделните инстанции в съдебната система, като това намаляване на разликата се обвърже с по-голямо заплащане на придобит ранг.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Много дълго го казахте. Трябва много по-кратко.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Съжалявам. Нямам нищо против, ако някой може да го формулира по-кратко. Аз така го формулирам.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: За преодоляване на разликата между заплащането на най-ниското ниво и най-високото ниво в органите на съдебната власт. То е ясно, че са инстанции. Следва да се актуализират ежегодно, така ли? Ежегодно?

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Да.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Да, ежегодно размерите, определени за възнаграждения за съответните рангове.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Не е коректно – ежегодно. Колега, затова защото най-ниската длъжност на младшите магистрати е определена в ЗСВ – две средно месечни бюджетни. Представете си?

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Говорим за рангове.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Ние говорим за рангове.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Само за ранговете.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Младшият няма как да има ранг. Той тепърва почва.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Няма как.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Мисълта ли е, че заплатата трябва да бъде ... /не довършва мисълта си/

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Още един колега иска да се включи.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Те нямат ранг. Кой искаше да се включи?

/не се чува в залата/

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Тя казва, че по този начин ще се замразят заплатите на върховните съдии, защото те нямат рангове. Това не е съвсем така.

/не се чува/

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Вярно е, че нямат рангове.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Но всяка година ще се актуализира тяхната заплата. Всяка година ще се актуализира заплатата на върховните нива.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Всъщност идеята е наред с актуализацията на заплатите, такива каквито са заложили в Таблица № 1 за преодоляване на различието между най-ниското и най-високото ниво.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Да се увеличи заплащането за ранг.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Да се увеличи заплащането за ранг. Това е предложението на Съюза на съдиите в България. Нали така? Разбрахте ли го, колеги.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Да. Което не отменя периодичното индексване на заплатите, включително и на върховно ниво.

СИБИЛА СИМЕОНОВА: Миналата година нали беше по същия начин. Дадоха на всички по 10% плюс увеличение за ранг.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: То беше 50 или 100 лв., което е, ние говорим за далеч по-драстично увеличение на заплащането за ранг. Това имаме в предвид.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Това е едно от предложенията, с което Вие може да не се съгласите, разбира се. Очевидно не се съгласни.

/не се чува проблеми със звука/

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Нека за запишем това в протокола, непременно. Колегата Сибила Симеонова е против това предложение. Извинявайте колега! Понеже не сме се виждали, за първи път участвате. Звукът не е добър. Колегата Сибила Симеонова изрази това становище, аргументирайки се с факта, че по този начин ще бъдат ощетени съдиите от върховните нива – от ВКС и от ВАС, тъй като те нямат ранг.

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Колегата Янева!

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Колегата Янева!

АНЕМИЯ ЯНЕВА: С уговорката, предния път го говорихме, че драстичното увеличаване на заплащането за ранг следва да се обвърже и начина, по който се дава ранг.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Естествено. Разбира се.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Естествено.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Това е естествено.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: По реда и условията на ЗСВ. Да, в ЗСВ го има, редът и условията. Имаме отделни правила на ВСС.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: В момента се подразбират нещата. Това е леко формална процедура, пък тук идеята е че според мен поне, ако някой колега, и това което го съдията Дечев изложи като аргументация – много колеги не биха искали да отидат да работят в по-висока инстанция, макар да имат тези качества. Но ги мотивира възнаграждението. Нека ранга да се дава наистина на този тип хора, на магистрати, които реално отговорят, не само на формални изисквания за заемане на длъжност. А действително на професионалните.

/Тодор Тодоров напусна залата./

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Само да допълня. Аз още първия път, когато се събрахме тук, аз го казах, че естествено едно такова по-голяма заплащане за ранг, не сегашните 50 или 100, 150 лв., а много повече, то трябва да бъде обвързано с едно по-сериозно атестиране. По-сериозно атестиране. А относно притесненията на колегите от най-върховната инстанция, че един вид ще се получи една несправедливост по отношение подценяване на техния труд, тъй като те са най-квалифицираните, най-опитните. Взимат последната дума. Те са тези, които решават в крайна сметка, как влезе в сила едно съдебно решение и се считат за най-експертни в това отношение. По отношение на тях мога да ги успокоя, че аз като казвам, че трябва да се намали тази разлика в заплащането чрез ранговете, аз нямам предвид, че този, който ще има ранг „съдия във ВКС и ВАС“ и работи в районен съд ще получава заплата като върховен съдия. Нямам предвид това. Нямам предвид това. Например може да се направи следното нещо. Вместо сегашните 50 или 100 лв., или 150 лв. за това че си съдия в районен съд, но имаш ранг на „съдия във ВКС и ВАС“, да взимаш например 70% от заплатата на съдия от ВКС. Това да ти е основната заплата. Основната заплата например става 70% от заплатата на съдия във ВКС. Върху тази основна заплата вече започват да се изчисляват класовете, които така или иначе си вървят. Това имат предвид. А не напълно да се изравнят заплатите между съдии в районен съд с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ със заплатите от върховните съдилища. Нямам предвид такова нещо.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Добре. Разбрахме Ви. Така Ви и разбрахме. По това предложение, кой от колегите е против? Колегата Сибила Симеонова е против. И колегата Петров.

Решение по т. 2 се прие с 2 гласа „против“ и с 10 гласа „за“.

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: Според мен предложението не е добре формулирано, защото ние не знаем дали ще се изчисляват процентно или с някаква твърда сума, или като процент от най-високата заплата. Това не ми е ясно, като как ще се определи възнаграждението за отделните рангове. Като твърда сума ли, както са в тези варианти, с които г-жо Имова ни запознахте или за някакви проценти. По-скоро може би съм склонна да подкрепя идея в търсене на критерий, като някаква основа за промяна на отношението към заплатите и ранговете. Да се помисли по какъв начин, по подходящ начин. Защото тук аз виждам, че нашата компетентност не е достатъчна. И пак казвам – не може той според мен да се ангажира с такава позиция. Твърда сума ли са се увеличат ранговете или процентно някакво отношение като определено, защото сега

говорим за 70% от заплатата на върховните съдии. Според мен нещо не е добре във формулировката.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Методиката на определяне на размера на ранговете следва да бъде разработена от експерти в тази област, бюджетно-финансовата област.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Извинявайте, че така вземам думата без да я поискам. Не беше по-общо формулирано нашето решение. То не е конкретно.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: То беше формулирано просто като механизъм за компенсация на разликата. Но вече как ще се определи методиката на определяне на размера на отделите рангове – това изисква експертиза, която ние нямаме. Сега, това е факт.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Изисква експертиза.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Така че мажем да запишем и това, че Съветът за партньорство към ВСС възлага или предоставя решението си.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Ние само идеи можем да дадем.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Съветът за партньорство към ВСС предлага методиката за разработване размера на сумите за рангове да бъде разработена от експерти-специалисти в областта на управление на съдебните финанси.

СТЕФАН ПЕТРОВ: В дирекция „Бюджет и финанси“ има хора, които са експерти, които се занимават с тази работа.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Така, че нашето решение ще го изпратим на тази дирекция, дирекция „Бюджет и финанси“. И това ще бъде част от решението ни. Настоящите предложения следва да бъдат изпратени на дирекция „Бюджет и финанси“ при АВСС. Уважаеми колеги, ако няма други изказвания, предложения, въпроси?

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Аз имам. Понеже по точка първа, ако я имате пред себе си, моите предложения по т. 2.1. и т. 2.3. – те са конкретни изменения на наредбата. В точка първа гласувахте, че предложенията ще се обобщят, понеже Вие поставихте, г-жо Имова като приоритет конкретни предложения за изменение в наредбата, които аз съм дала от миналата година. */проблеми със звука/*

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Мисля, че формулирахме за протокола. С оглед на това да се предоставят тези предложения на Комисията по правни въпроси. Сега предстои пак да разгледа Наредба № 1. След което Наредба № 1 ще бъде обявена на интернет страницата на ВСС за обществено обсъждане за не по-малко от 30 дни. Така че Вашите предложения – на колежата Милен Василев, на Съюза на съдиите в България и Вашите предложения, ще бъдат предоставени на Комисията по правни въпроси, в момента която следва да разглежда. Ще има възможност.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Да се запознаят с тях. Благодарим.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Ако няма други изказвания, предложения, колеги?

АНГЕЛИНА ЛАЗАРОВА: За пенсиите, ще говорим ли?

ДАНИЕЛА АНГЕЛОВА: Следващият път.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, тъй като напредна времето, едва ли сега в момента бихме имали сили да говорим по този сериозен въпрос. Ако нямате нищо против, ако сте съгласни, въпросът за формиране на пенсиите на магистратите или за новата концепция за формиране на пенсиите на магистратите да бъде една от точките в дневния ред за следващото заседание. Съгласни ли сте?

ОТ ЗАЛАТА: Да.

СТЕФАН ПЕТРОВ: И без това Народното събрание приключва. Това е компетенциите на законодателната власт.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Важното е ние да формулираме идеи и предложения.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Има време – това исках да кажа.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Следващите теми да бъдат предмет на Вашите предложения, тъй като в момента освен тази тема за формирането на пенсиите, като че ли не сме готови да поднесем точки в дневния ред. Може би една от точките би могла да бъде моделите за съдебната карта, например.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Точно това щях да кажа, че ние бихме искали да бъдем запознати по-подробно с моделите.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Чудесно.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Тези четири варианта, които бяха обсъждани.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Точка втора или точка първа – моделите, точка втора – пенсиите. Понеже пенсиите ги отлагаме. Значи ще бъде точка първа.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Нека пенсиите да са точка първа, защото вече втори път ги отлагаме.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Именно, точка втора ще бъде моделите за прекрояване на съдебната карта.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Може ли в тази връзка да ни изпратите материалите и за четирите модела, разработките, ако ги имате на файл?

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Разбира се, че ще трябва да се подготвени с материали. Така че администрацията на ВСС ще изпрати на членовете на Съвета за партньорство към ВСС всички материали, касаещи четирите модела за реформата на съдебната карта.

АНЕЛИЯ ЯНЕВА: Благодаря за което.

ПРЕДС. ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, колеги, за Вашето участие. Дискусията беше наистина интересна и ползотворна, надявам се. Дано да има резултат от нашата работа. Желая Ви да бъдете здрави и до следващия път, а именно, да си припомним датата – 30.03.2021 г. /вторник/ от 14 ч. Всичко хубаво Ви желая. Довиждане.

Заседанието на Съвета за партньорство към ВСС приключи в 16,25 ч.

**СЪПРЕДСЕДАТЕЛ НА
СЪВЕТА ЗА ПАРТНЬОРСТВО КЪМ ВСС: /п/**

ВЕРОНИКА ИМОВА